

پیشکسوتان مایه غرور و افتخار فوتبال اردبیل

پیشکسوتان مایه غرور و افتخار فوتبالی های اردبیل هستند. اهالی فوتبال به گذشته پرافتخار و شخصیت های فوتبالی افتخار می کنند. پیشکسوتان ریشه های فوتبال این منطقه محسوب می شوند. حفظ حرمت آن ها هر چقدر بالاتر، با برنامه و عمیق تر باشد، استواری و بزرگی و قدرت جماعت فوتبال افزایش خواهد یافت.

فوتبال اردبیل در طول حیات خود چهره های فوتبالی، قهرمانانی به نام، اسطوره هایی به یادماندنی، شخصیت هایی قابل احترام و انسان های بزرگواری را تحویل جامعه داده است. یاد هر کدام از بزرگان فوتبال این منطقه آبرویی برای فوتبال اردبیل محسوب می شود.

فوتبال اردبیل از نظر پیشکسوتان و چهره های خوشنام سرمایه عظیمی در اختیار دارد. فوتبال اردبیل نهال بی ریشه ای نیست که هر کس از راه برسد برای آبیاری و نگهداری اش بخواهد خودی نشان داده و عنان کار را در اختیار بگیرد.

در فوتبال اردبیل تناورترین درخت ها روئیده و قد کشیده اند. ممکن است افرادی که از سر حادثه و یا کشمکش های مرسوم این روزهای جامعه در فوتبال به دفتر و دستکی دست یافته اند از درخت تناور فوتبال ما غافل باشند و در حفظ آن ها اهتمام لازم را نداشته باشند.

در هر مقطع و زمانی و در یک جمع فوتبالی قداست و حرمت استخوان خرد کرده های فوتبال حفظ نشود فاتحه این رشته در آن مقطع خوانده می شود و نابودی آن از راه می رسد.

بسیاری از بزرگان فوتبال ما در سطح کشور و استان های همجوار و در بین اهالی راستین فوتبال آشنا تر و معروف ترند و دریغ که مسئولین فوتبال ما کمتر با آنها آشنا بوده و با خصوصیاتشان آشنایی کمتری دارند.

زمانی که تشکیلات فوتبال منطقه ای در دست اهالی این رشته نباشد و معادلات سیاسی و قومی و قبیله ای در تعیین سرنوشت آن نقش اساسی بازی بکند مشخصا هیچ انتظاری از آن در جهت بهبود امور نباید داشت. در ایامی که صاحبان اصلی فوتبال اردبیل از دور نظاره گر باشند و عده ای جز خود به فکر دیگری نباشند کم لطفی به پیشکسوتان و یا کم توجهی به آن ها نمی تواند جای تعجب داشته باشد

فوتبالی های اردبیل باید از پس "دانه ها" "دام" را بشناسند و از

پشت ماسک ها ، چهره ها را ببینند و "سعادت پایدار" را برتر از "لذات ناپایدار" به حساب آورند. چه اگر چنین نشود چهره های غریبه با فوتبال قدرت عرض اندام در این صحنه را پیدا می کنند و عده ای هم برای رسیدن به نام و نانی توان فاصله انداختن بین آن ها را به دست می آورند.

در هر جمع و در هر مسابقه فوتبالی پیشکسوتان صاحب خانه اند و میزبان. حفظ حرمت آن ها واجب است و ضروری. هر حرکتی برخلاف این اصل مذموم و ناپسند ، عاملانش مقصر و دشمن فوتبال می باشند.

می گویند در روز پایانی مسابقات فوتسال جام رمضان به دو چهره پیشکسوت صاحب نام و منسوب به خانواده های ورزشی و بزرگان این رشته در ورزشگاه تختی بی احترامی شده است. آقایانی که سکان هدایت فوتبال استان و شهرستان را در دست دارند حتما با سوابق فوتبالی محمود بایرامی و احد اروجی آشنایی ندارند و الا جرئت آن را پیدا نمی کردند که با ایما و اشاره و مقدمه چینی ها و من بمیرم و تو بمیری ها به آن ها برسانند که باید جایگاه را ترک بکنند.

در جایگاه ویژه در صندلی آن ها چه کسانی باید می نشستند ؟ فرماندار، نماینده مجلس، مدیر کل ورزش و جوانان و ...؟ این افراد یکه تازان صحنه های سیاست و کارهای اجرایی هستند. فرماندار ، نماینده و مدیر کل عرصه های فوتبال محمود بایرامی ها و احد اروجی ها هستند. سیاست است که برای برخی ها موقعیت تعریف کرده است ولی محبوبیت و موقعیت فوتبالی هایی چون احد اروجی و محمود بایرامی و ده ها پیشکسوت دیگر از قلب مردم و فوتبالی ها برخواسته است. در آن شب محمود و احد باید در جایگاه می نشستند و اگر با کمبود صندلی مواجه می شدند دیگران به جای دیگر هدایت می شدند.

استاندار و فرماندار و رئیس شورا و مدیر کل و ... فوتبال ما پیشکسوتان هستند اما وقتی آب از سر چشمه گل آلود باشد این قبیل کارها طبیعی خواهد بود .

اگر واقعا به زحمات پیشکسوتان فوتبال واقفیم و حفظ حرمت آن ها را واجب می دانیم همین امروز باید هیأت فوتبال استان و زیر مجموعه شان در هیأت شهرستان عذرخواهی بکنند و با استعفایشان اشتباه فاحش خود را جبران نمایند.